

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

II. Constantiam Ludovici VI. in conservandio magistratum suorum juribus
adversùs rescriptum Romanæ curiæ recenset Ivo, licèt rem non approbet.
Vetitum rescripto ne Præpositi regij præstationes ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

rimum refragante. Quod hodie appellatio-
 nis formulis perageretur. *Sed reclamante Cu-
 ria*, inquit Ivo, *plenariam pacem impetrare ne-
 quiuimus, nisi predictus Metropolitanus per ma-
 num & sacramentum eam fidelitatem Regi face-
 ret quam predecessibus suis Regibus Francorum
 antea fecerant omnes Remenses Archiepiscopi &
 ceteri regni Francorum quamlibet religiosi & san-
 cti Episcopi. Quod persuadentibus & impellentibus
 totius Curie optimatibus, etsi propter manda-
 torum rigorem minus licebat, factum est tamen,
 quia Ecclesie paci & fraternae dilectioni sic ex-
 pediebat. Hac petita sunt ex epistola Iuonis
 ad Paschalem I. quem demulcere conatur,
 prudenter docens in iis quae non sunt prohi-
 bita aeterna lege, sed tantum a Praefulibus
 libertati acquirendae consulentibus, dispen-
 satione utendum esse, summumque jus re-
 mittendum; monente Augustino, ubi po-
 pulorum strages jacent, detrahendum esse
 aliquid canonum severitati, ut maioribus
 morbis sanandis caritas sincera subueniat.
 Mox subdit: *Consulendo & rogando mouimus
 ut ibi consilij & pietatis studeatis uisceribus
 abundare ubi fas non est debitam fortitudinem
 exercere.* Iuonis consilium non solum in ne-
 gotio Gervasij, sed etiam in simili specie
 quae in Anglia emerfit, secutus est Summus
 Pontifex. Cum enim acriter inter se con-
 tenderent Anselmus Cantuariensis & Hen-
 ricus II. Anglorum Rex, ita ut ille homi-
 nium Regi facere aut sine mora regno exce-
 dere iuberetur, Paschali Summo Pontifice
 consulto, qui literis suis hominij praestatio-
 nem interdicebat, in haec uerba prorupit
 Henricus, teste Willelmo Malmesburiensi:
*Quid ad me de literis Apostolici? Iura regni mei
 nolo amittere.* Et tandem jus suum retinendo
 consensum Pontificis elicit; ut alibi testa-
 tur idem Malmesburiensis.*

I. Eiusdem Ludouici Regis in confer-
 uandis magistratum suorum iuribus con-
 stantiam recenset Ivo; quamvis eam in fa-
 cti specie proposita improbet. Clerici Car-
 notenses a Paschali II. decretum impetra-
 runt, quo Praepositis regis uetabatur ne ab
 Ecclesiasticis pauperibus praestationes ali-
 quas exigerent. Praepositi uero Regi *sugges-
 serunt ad diminutionem sui regni hoc privile-
 gium factum esse.* Quam rationem tenuerit
 Ludouicus ut iuribus suis prospiceret aduer-
 sus novum rescriptum, docet, licet indignans,
 Ivo in epistola ad Paschalem: *Isti enim
 ad hoc Regem seduxerunt, quomodo uoluerunt,
 ut minaces literas aduersus Clerum mihi mitte-
 ret, continentes eum minis quod bona Clericorum
 sibi accepturus sit, ubicunque poterit, nisi privi-
 legium uestrum destruat, & rapacitas Praepo-
 sitorum in pace concedatur.* Praepositis nullam

fieri injuriam ex eo contendebat Ivo quod
 non antiqua jura ab eis auferrentur, sed no-
 uis & illicitis exactionibus obviam iretur, ut
 ipse scripsit ad Regem: *Non enim minuitur
 aliquid de jure Praepositorum vel aufertur, sed
 apostolica auctoritate interdicuntur eis illicite an-
 garia & pauperum vexationes, quas non tantum
 Clericis sed nec laicis licet exercere vel exigere.*
 Quod uerum fuisse ait a Papa sub anathe-
 matis vinculo, idque a se inconsulto Apo-
 stolico mutari non posse. Rogat Regem ut
 pacem cum Ecclesia colat; testaturque se
 nihil de jure Praepositorum minuere uelle,
*ubi eis iustitia & quieta possessio legitime poterit
 suffragari.* Petit inducias a Rege, ut Legatis
 Ecclesiae Carnotensis liberum sit adire se-
 dem apostolicam, cujus mandato, Regis
 desiderijs, *remota pauperum oppressione possit
 fieri satis.* Ivo literis ad Paschalem datis, tan-
 tum abest ut Praepositis fauerit, quin potius
 eos anathemate plecti petiverit. Quis fuerit
 hujus controversiae eventus, nos later. Id
 tantum certum est, Regem bonorum capio-
 ne coercere uoluisse Clericos Carnotenses,
 si rescripto Pontificis aduersus magistra-
 tum jura uterentur. Fortasse Praepositi re-
 gij Clericos egentes concutiebant; sed
 animaduersio ad Regem omnino pertine-
 bat, nec excommunicationi erat locus, praeci-
 pue cum de crimine dubitaretur, & quod
 Clerici de rapina damnabant, Praepositi in-
 ter salaria recenserent.

III. Quantopere de regni dignitate tuen-
 da sollicitus esset idem Rex Ludouicus, col-
 ligere licet ex Iuone, qui Paschalem dissua-
 det ne petitioni Tornacensium Clericorum
 det locum. Poscebant diuisionem No-
 uio-
 mensis episcopatus, cum quo jam a tempo-
 re B. Medardi, ante quadringentos annos,
 Tornacensis episcopatus in unam cathedram
 coaluerat. Videri sibi & ceteris Episcopis
 Gallicanis ait Ivo uetustatem non esse
 conuellendam; praecipue cum non adeo
 lauti essent illius Ecclesiae redditus ut duobus
 Episcopis sufficere possent, & *dignitas epis-
 copalis his diebus paupertatem ferre non ualeat.*
 Sed praecipuam rationem perit a Regis ani-
 mo; quem hac diuisione adeo laedendum
 praedicat, ut schisma in Galliis hoc Pascha-
 lis facto provocatum iri non dubitet. *Nec in
 hoc resistimus*, inquit, *quin possit sedes aposto-
 lica parochiarum amplitudinem minorare, aut
 breuitatem dilatare, si utilitas populi Dei ita
 exigat, & nullum inde schisma contingat.*
 Ostendit deinde fovendam potius Regis be-
 nevolentiam quam aliqua subreptione vio-
 landam. Ceterum quid schismatis nomine
 intelligat, docuimus capite octauo. Nempe
 significatum uoluit Ivo, etsi diuisionis de-

Vide secundam praestationem Mag. ca. 3. 31.

Vide supra lib. 1. c. 11. §. 2.

Ivo ep. 278.

H h

Willelm. Mal-
m. de Gest.
Henrici. l. 1.

Idem Malin. l. 1.

Ivo ep. 271.